

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. S. Basilij & Ambrosij locus inter se collatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

suprà similem de Ierosolymitanis historiam attulimus, & potest ex ipsis diuinis paginis reponi, in quibus, apud Regem mulier 4. Reg. 6. 25° ita caussam suam agit: *Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum, ut comedamus eum hodie, & filium meum comedemus cras. Coximus ergo filium meum, & comedimus. Dixiq; ei die altera: Da filium tuū, ut comedamus eum. Quae abscondit filium suum.* Quid mirum, si abscondit filium ad lanienam petendum? Tales enim parentes, quantum animo capere dolorem, quantum sentire cruciatum existimemus, quos pusilla soboles velut auicula circumuolat, & hiante osculo clamat: *Da mihi panem, ô dulcis pater, optimā mater, Da mihi panem.* Ecquid audis? panem da mihi: En fame enecor: *Eia, da mihi, obsecro, panem.* Instat, vrget, flagitatur: & interim in panario micula patis est nulla, qua charissimis capitibus succurrant. Immō nec est, quo suam inediam sanent. Fament, rabiunt, in cibum obuium cum insania feruntur; & more luporū irruunt in ipsos liberos suos lacerandos, epulandos, atque eō, vnde nati sunt, reponendos.

X.

S. Basili. hominil. in illud:
Destruam
horreamea.

Theophil.
Raynald. de
virtutib. &
vitijs lib. 4.
sect. 2. c. 20.
num. 225.

Hanc vim naturæ illatam, doloresque ipsi facinori immis-
tos, vix capere explicatiū possūmus, quām ex oratione S. Basilij,
qua serio grauiterque auarum hortatus, ne velit alienarum cas-
lamitatum caupo ac insitor effici, ijs pressis ac subductis, quibus
aliena calamitas leuari posset; tandem, vt hominem saxeum e-
molliat, patrem proponit filios habentem promercales; nec tā-
men oblatione viscerum suorum pro almoniæ pretio, villatenus
auarum flectat, præ auaritia supra cautes & saxa duratum. *Ex-*
pressum dicerem, ut alia pleraq;, ait Raynaudus, eum S. Basilij lo-
cum à S. Ambroſio lib. de Nabuthe Israēlita c. 5. niſi quod S. Basilius
ingenioſe dumtaxat, & oratoriè proposuit, hoc Ambroſius, tamquam
rem à ſe viſam referret. Sed potuit S. Ambroſius in exempli ſibi com-
perti expoſitione & amplificatione, ſeu potiū expenſione, ſuppetias à
S. Basilio de more querere. Itaque non abſ re erit, ſi locum D. Am-
brosij integrum afferamus, apud quem addita quādam differunt
ab ijs, quæ D. Basilius habet; eſtque Ambrosij oratio, vt plenior,
ita æruminæ patrona, & ſicut crudelitatis auari, ita & famis ex-
preffor imago, qua populus ipſe, ad quem ē ſacro ſuggeſtu illam
fudit, ad lachrymandum commotus eſt, vt ipſe inibi teſtatur.

D. Am-